

der går ud på at ændre eller ophæve en ældre lov, skal betegnes: forslag til lov om ændring af – henholdsvis ophævelse af – den pågældende ældre lov, evt. med en karaktiserende undertitel. Lovforslag, der ikke er i overensstemmelse med foranstående regler, afvises af formanden.«

10. I § 11, stk. 1, ændres ordene »En forslagsstiller kan kræve, at et af ham fremsat lovforslag« til: »Den, der har fremsat et lovforslag, kan kræve, at det«.

11. I § 16, stk. 3, ændres »han« til: »formanden«.

12. Til § 18, stk. 2, føjes som nyt sidste punktum:

»Ændringsforslag og underændringsforslag til det af regeringen fremsatte forslag til finanslov eller tillægsbevillingslov kan dog ikke uden tingets samtykke behandles, medmindre de har foreligget omdelt senest 4.-dagen forinden.«

13. I § 19, stk. 5, 3. pkt., indsættes efter ordene »Under forhandlingen, der«: », medmindre tinget beslutter andet.«.

14. I § 19, stk. 5, 3. pkt., ændres »15 minutter« til: »10 minutter«, i 4. pkt. ændres »½ time« til: »20 minutter«.

15. I § 20 indsættes som nyt stykke efter stk. 3:

»Stk. 4. Erklærer ministeren ved forudgående skriftlig meddelelse til formanden eller i tingets spørgetid, at ministeren ikke ser sig i stand til at besvare spørgsmålet, er sagen dermed sluttet. Besvarer ministeren spørgsmålet, sker det efter reglerne i stk. 5–7.«

16. I § 20, stk. 4, ændres »kl. 15« til: »kl. 12«.

17. I § 20, stk. 5, ændres »2 minutter« til: »1 minut«.

18. § 20, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Ved besvarelsen af spørgsmålet er ministerens taletid 2 minutter såvel første som eventuelle følgende gange, og tilsvarende taletid har andre ministre, der måtte ønske ordet. Spørgeren kan efter besvarelsen få ordet 2 gange à 2 minutter eller 2 gange à henholdsvis 2 minutter og 1 minut, hvis mundtlig begrundelse er givet. Formanden kan desuden give andre medlemmer (medspørgere) ordet 1 gang i 1 minut for i tilslutning til ministerens svar at stille supplerende spørgsmål til ministeren. Ud over de nævnte taletider kan der, hvis formanden skønner det rimeligt, gives spørgeren (eller medspørgere) ordet for yderligere bemærkninger (henholdsvis spørgsmål) à 1 minut. Beslutning kan ikke fattes.«

19. I § 20, stk. 7, tilføjes som nyt sidste punktum:

»Spørgsmål til skriftlig besvarelse bør være affattet således, at besvarelsen kan holdes inden for et rimeligt omfang.«

19. I § 20, stk. 7, tilføjes som nyt sidste punktum:

»Spørgsmål til skriftlig besvarelse bør være affattet således, at besvarelsen kan holdes inden for et rimeligt omfang.«

20. I § 21, stk. 2, 4. pkt., ændres »han« til: »ministeren«.

21. I § 21, stk. 3, affattes 2. pkt. således:

»Efter at ministeren har besvaret forespørgslen, hvortil kan anvendes indtil ½ time, gælder følgende regler: forespørgeren (ordføreren) kan få ordet 2 gange à 10 minutter, og en ordfører for hvert af partiene kan få ordet 2 gange i henholdsvis 10 og 5 minutter«, og i 4. pkt. ændres ordene »har han – efter at forespørgslen er begrundet – alene taletid som partiordfører« til: »har den pågældende – efter at forespørgslen er begrundet – alene taletid som forespørger«.

22. § 21, stk. 3, sidste pkt., affattes således:

»For ministre er taletiden første gang efter besvarelsen 20 minutter og hver efterfølgende gang 10 minutter.«

23. I § 23 indsættes som nyt stykke efter stk. 1:

»Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder også anvendelse i tilfælde, hvor formanden som forhandlingsleder indstiller til tinget at afvise et forslag eller et ændringsforslag.«

24. § 26, 1. pkt., affattes således:

»Medlemmerne og ministre taler fra folketingets *talerstol* eller efter formandens bestemmelse fra deres pladser i salen.«